

Vítězem Ceny Jiřího Ortena 2010 se stal

Jan Těsnohlídek ml.
za sbírku básní

Násilí bez předsudků

(Tisková zpráva)

Cenu Jiřího Ortena pro mladé autory do 30 let od loňského roku organizuje SČKN. Partnerem ceny je **Magistrát hlavního města Prahy**. Finančně ji letos podpořilo také **MK ČR**.

Sponzory letošního ročníku jsou literární server **knihovnice.cz**, občanské sdružení **Dobrá knížka**, **Knihkupectví Mária Olšanská** z Příbrami a tiskárna **Akcent Vimperk**.

13. května 2010 byl na slavnostním podvečeru v rámci knižního veletrhu Svět knihy Praha 2010 ze tří nominovaných autorů (Jan Němec: *Hra pro čtyři ruce*, Jan Těsnohlídek ml.: *Násilí bez předsudků*, Kateřina Tučková: *Vyhnání Gerty Schnirch*) vyhlášen laureátem Ceny Jiřího Ortena 2010

Jan Těsnohlídek ml. za svou sbírku básní s názvem *Násilí bez předsudků*.

Jeho nominace byla odbornou porotou (Petr A. Bílek, Petra Hůlová, Jindřich Jůzl, Pavel Kosatík a Jiří Peňás) zdůvodněna slovy: „za generační básnickou výpověď o revoltě v době, kdy se k ní těžko hledá důvod“.

Laudátio pro *Násilí bez předsudků* přednesla spisovatelka Petra Hůlová (viz příloha).

Jan Těsnohlídek ml.: *Násilí bez předsudků*

(72 stran, brožovaná, vydává nakladatelství Klub přátel Psího vína)

Prvotina Jana Těsnohlídky ml. je básnický ambiciózní projekt. Expanzivní styl psaní v nejlepších chvílích střídá fotograficky zachycený okamžik příkré meditace. Kritika spatřuje ve sbírce možnou generační zpověď (K. Piorecký, Tvar 14/09), ale také poezii, která se knižně vydávat neměla, manipuluje a její autor „kecá“ (O. Hanus, tamtéž). Jan Těsnohlídek ovšem v žádném případě nepředkládá lyri-
zující žvást. Texty jsou určeny pro inteligentní publikum spíše než pro úzce orientovaný poetariát.

Jan Těsnohlídek ml. (*1987)

Narodil se 11. dubna 1987 v Havlíčkově Brodě. Většinu života prožil v Krucemburku, městysu poblíž Žďaru nad Sázavou. Psát začal během studií gymnázia K. V. Raise v Hlinsku. Byl oceněn v řadě literárních soutěží (Ortenova Kutná Hora 2005–2008, Hořovice Václava Hraběte 2006, 2008). Po ukončení střední školy pracoval v knihkupectví Vysočina v Havlíčkově Brodě. Poté se přesunul do Prahy. Jeho básně byly otištěny v HOSTu, Tvaru a Psím víně. V edici Stůl mu vyšla v roce 2009 sbírka *Násilí bez předsudků*. Druhé vydání vyšlo ten samý rok v nakladatelství Petr Štengl jako první kniha edice Pop.

Elektronická podoba textu TZ na www.sckn.cz

Za představenstvo Svazu českých knihkupců a nakladatelů
Marcela Turečková
604 200 597

Jan Těsnohlídek Násilí bez předsudků

Básnickou sbírku Jana Těsnohlídky *Násilí bez předsudků* jsem četla několikrát. Poprvé spolu s ostatní zhruba dvacítkou knih aspirujících na Ortenovu cenu, podruhé a potřetí při promýšlení laudatia. Poprvé mě kniha nadchla, nadchla mě i podruhé a potřetí. Že jde o text, který na mě zapůsobil nejsilněji ze všech, další čtení a časový odstup pouze potvrdily. Ale teprve když jsem začala promýšlet laudatio, došlo mi, jak těžké je popsat proč vlastně. Slova jako autenticita, odvaha, nutkavost sdělení, schopnost nadhledu a empatie tu jsou k ničemu. Těsnohlídkovu poesii sice charakterizují, ale platí stejně tak i pro množství jiných skvělých textů.

Co je tedy výhradně Těsnohlídkovo? Budu osobní a řeknu, že mě jeho text jako jediný z těch, nominovaných na Ortenovu cenu, dojal k slzám. Konkrétně báseň *Mamky*. Který triadvacetiletý básník zvolí jako téma rozsáhlé básně smutné padesátnice s odrostlými dětmi, místo aby opěval nebo zatracoval svou první, druhou, třetí lásku? Který básník Těsnohlídkova věku brojí nikoli proti nepoetickým maloměšťákům, ale proti rozpadajícím se rodinám? Zřídka kdy používá přirovnání. Místo toho volí konkrétní slova. Úsporná až obyčejná. Ošlapaná prkna mostu, mezi

kterými probleskuje hloubka rokle pod našima nohama. Náš život. Naše existence.

„Nemotat se jen tak, motat se nějakým směrem“ píše Těsnohlídek v básni *Mladá čínská básnířka v Oslo*. Těsnohlídek je básník toho, co mohlo být a není, co by mohlo být, ale nebude. Navíc jakoby tušil, že rebélie je jen jednou z životních etap.

Když jsme o poesii Jana Těsnohlídky diskutovali v rámci poroty Ortenovy ceny, kdosi řekl, že mu přijdou naivní. Naopak. Kašlu teď na genderovou korektnost a řeknu, že jsou velmi mužné. Na mysli mám onen ušlechtilý boj s větrnými mlýny. Vztek z marnosti, z něhož se rodí touha po blízkosti – básně Jana Těsnohlídky.

Petra Hůlová